

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 64. Molinæi consultatio adversus Concilium Tridentinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

retinere æquum non sit. Denique plura alia proferebant capita, quæ excogitabant, ut Synodum non esse recipiendum comprobarent. (*)

§. LXIV.
Molinæi consultatio adversus Cilium Tridentinum.

Ceteris vehementius contra hujus Synodi receptionem tumultuabatur Carolus Molinæus celebris Jurisconsultus, cuius jam sæpius meminimus. Hic ineunte hoc anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo quarto Lutetiam Parisiorum redux die vigesima octava Februarii consultationem vulgabat, in qua exposuit, quod a quibusdam Regiis Consiliariis novem Synodi Sessiones receperit, quarum primæ sex anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo primo Coloniæ, ac postea Antverpiæ, reliquæ vero

(*) Hæc a Parisiensi Senatu fuisse opposita Continuator quidem refert, sed nullum omnino testem allegat: qualiter autem hæc componi valeant cum iis, quæ Continuator de eodem Senatu in tuenda Synodo contra Molinæum in §. LXVI. attulit, haud perspicimus.

Sæcul. XVI. ro tres Parisiis in lucem editæ fuissent
 A.C. 1564. illis autem perfectis, atque examinatis
 censeat, quod exceptis fidei, ac doctrinæ
 rebus, atque Ecclesiæ Constitutio-
 nibus, necnon morum, ac hominum
 reformatione, quæ omnia nullatenus
 reprehendi valerent, (*) hæc Synodus
 in Franciæ Regno recipi nec possit, nec
 debeat, cum illa non fuerit legitima, vi-
 tiose indicta, & celebrata (**), eoquod
 circa

(*) Haud dissimulandum est, quod Continuator unice, ut proscriptum suum Molinæum, utpote Pontificiæ auctoritatis osorem tueatur, cum veritatis historicæ præjudicio ab eodem Synodum in rebus fidei, ac disciplinæ non fuisse impugnatam testetur, cum tamen Spondanus, & Thuanus, quos allegat, disertis verbis testentur, quod Molinæus Consultationem ediderit, in qua ob multas causas Concilium nullum, vitio indictum, habitum, & terminatum contra antiqua Patrum Decreta, & regni Francici dignitatem, ac libertatem contendebat, quare, qui Religionis negotium Concilio decidendum relinquere debere senserant, ut par est, graviter offensi pervicerunt in Senatu Parisiensi, ut Molinæus tanquam male de Religione sentiens, & seditionis scripto illo inceptor, ignominiose in carcerem conjiceretur.

(**) Caroli Molinæi cavillationes folide

con-

circum politicum Regimen multa præ-
ceperit, quæ pugnarent contra vetera
Franciæ Concilia, Regni jura, Regis
Majestatem, & dignitatem, suorum e-
dictorum, sententiarum, ac Senatus
consultorum, atque supremam aliorum
Principum auctoritatem: insuper aje-
bat, eandem Synodum adversari Or-
dinum statutis, juribus, libertatibus,
atque Ecclesiæ Gallicanæ immunitati-
bus, necnon legitimam, ac minime
temeram præberi suspicionem, quod
Papa Inquisitionis Tribunal in Gallias
introducere velit. (*) Postea sigilla-
tim

Sæcul. XVI.
A.C. 1564.

confutatæ sunt a P. Natal. Alex. Hist. Eccles.
tom. 18. Sæcul. XVI. art. 16. disert. 12.

(*) Si quis ea, quæ prius hanc in rem ex
Thuano, & spondano adduximus, cum hisce
dictis conferat, facile deprehendet, quod
Continuator in confingendis, atque excogi-
tandis Sacrosanctæ hujus Synodi vitiis ipso
etiam Molinæo longe magis fæcundus fuerit:
rationes enim ab hoc Scriptore allatæ eidem
non sufficiebant, quia nullam mentionem ex-
pressam fecit de Ecclesiæ Gallicanæ libertati-
bus, & solito suo terriculamento, nempe In-
quisitione, de qua tamen in Gallias introdu-
cenda nec Pontifex, nec ullus Synodi Pater
vel unquam somniabat.

R 5

Sæcul. XVI. tim caussas, ob quas Synodum esse nullum arbitrabatur, recensebat, simulque adducebat rationes, quibus suam opinionem stabilire nitebatur. Porro hanc consultationem Antonio Cruio nuncupatam Molinæus eodem anno, absque tamen Regis privilegio Lugdunensibus literis excudi curabat.

§. LXV.
Molinæus in carcerem conjectus, & postea Regis jussu liberatus.

Thuan. l. c.

Hic Zelus (*) Molinæo funestus accidit; quippe Synodi fautores plura, ea que sat adversa negotia eidem faciebant: præprimis autem ad Parisiensem Curiam citatus juxta juris præscripta in pleno Patrum confessu circa librum eidem adscriptum interrogatur, ubi hic se illius auctorem, atque a se Lugduni typis mandatum fuisse fatetur: mox ergo percepta hac confessione in carcerem conjicitur, utpote perverse de Religione sentiens, ac libello suo seditionem conflare intentus. Postea omnia ejus scripta in indicem rediguntur, cunctisque Typographis, & Bibliopolis prohibetur, ne ejus librum, aut vendant, aut divulgent. Sub idem tempus Rex acce-

(*) An hic Zelus secundum Deum fuerit, Catholici Lectoris judicio relinqu.